

ת"פ 41958/11/13 - מדינת ישראל נגד ש ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41958-11-13 מדינת ישראל נ' ד (עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נורית פרחי

המאשימה

נגד

ש ד (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שמרית צור

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניי, בכתב האישום, בביצוע שרשרת של עבירות נגד המתלוננת, בתקופה שבין חודש יוני 2013 לבין חודש נובמבר 2013. מדובר בעיקרו של דבר בעבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), פגיעה בפרטיות, לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן - חוק הגנת הפרטיות), תקיפת בת זוג, לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין.
2. מדובר בפרשה מתמשכת ומרובת-פרטים. כתב האישום אוזז 13 אישומים שונים, המתייחסים למקרים שונים, ועל מנת להבהיר את הדברים - כמו גם את גדר המחלוקת בין הצדדים - אין מנוס מציטוט עובדות כתב האישום במלואן, כלהלן:

חלק כללי:

1. נכון למועד הגשת כתב האישום דנן, היו הנאשם ור ד (להלן: "המתלוננת"), נשואים למעלה משש וחצי שנים ולהם 2 ילדים קטינים.
2. החל מחודש יוני 2013 חיים הנאשם והמתלוננת בפירוד, והינם בהליכי גירושין.
3. בתאריך 20.6.13, בבית משפט לענייני משפחה במחוז תל אביב, ניתן על ידי

כב' השופט אסתר ז'יטניצקי-רקובר צו מניעה זמני לפיו נאסר על הנאשם להיכנס ו/או להתקרב מרחק 200 מטר לדירה בה מתגוררת המתלוננת ברחוב ... (להלן: "הדירה"). כמו כן, נאסר עליו להטריד את המתלוננת, לאיים עליה, לפגוע בפרטיותה, לארוב לה ו/או ליצור עימה קשר בכל דרך שהיא (להלן: "הצו הזמני").

4. בתאריך 27.6.13, בבית משפט לענייני משפחה במחוז תל אביב, ניתן על ידי כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי-רקובר תוקף של החלטה להסכם בין הנאשם לבין המתלוננת לפיו נאסר על המשיב (הנאשם - ש.א.) להטריד את המתלוננת ולהתקרב אליה למרחק של 100 מטרים ממנה וכי המתלוננת תעזוב את דירת בני הזוג .... (להלן: "הצו הקבוע").

5. בתאריך 21.6.13, לאחר מתן הצו הזמני, עברה המתלוננת להתגורר בבית הוריה...., והנאשם נשאר להתגורר בדירה. כאשר כשבוע עובר לתאריך 5.10.13, עבר הנאשם להתגורר בבית הוריו, ...

6. משך מספר חודשים, החל מחודש יוני 2013 נוהג הנאשם לעקוב אחר המתלוננת, לאיים עליה ואף לתקוף אותה, הכל כפי שיפורט בכתב האישום דנן.

אישום מס' 1

1. עובר לתאריך 2.6.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, טרם נסיעת הנאשם והמתלוננת והילדים לאילת, בדירה התנהל וויכוח בין השניים לפיו האשים הנאשם את המתלוננת כי זו האחרונה לקחה לו את הדרכון שלו. המתלוננת טענה כי אין זה נכון והנאשם החל לחפש את הדרכון בבית ולהוציא את תכולת המגירות בחדר השינה. או אז, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת, בכך שדחף אותה וסטר לה על לחי שמאל בעוצמה כה חזקה עד כדי שהמתלוננת נהדפה אחורנית על הקיר.

2. בנסיבות המתוארות דלעיל, איים הנאשם על המתלוננת, בכך שצעק לעברה: "את לא יודעת מי אני את לא תתעסקי איתי", בכוונה להפחיד או להקניט. המתלוננת בכתה וצעקה כי הוא רוצח אותה ורצה לכיוון המטבח. הנאשם ניסה להשתיק את המתלוננת ותקף אותה בכך שאת ידו האחת שם על הפה שלה בניסיון להשתיק אותה ובידו השנייה חנק אותה בכך שתפס אותה בגרון. המתלוננת ניסתה להשתחרר מהנאשם והרגישה כי אין לה אוויר ואז הנאשם הדף אותה אחורנית.

אישום מס' 2

1. בתאריך 25.6.13 עובר לשעה 13:00, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נכנס הנאשם לתוך הדירה, עת המתלוננת לא היתה בה, נעל את דלת הדירה מבפנים ויצא מהמרפסת של חדר הכביסה בדירה.

2. בהמשך, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת לדירה ולא יכלה

לפתוח את הדלת, שכן הדלת היתה נעולה מבפנים והתקשרה לאמא שלה, ח ו, וביקשה ממנה להתקשר לנאשם. אמה של המתלוננת התקשרה לנאשם וזה האחרון הבטיח שתוך חצי שעה הוא יגיע לפתוח את הדלת. בחלוף הזמן הנאשם לא הגיע ואמה של המתלוננת שוב התקשרה אליו והנאשם מסר כי יגיע רק יותר מאוחר לפתוח הדלת, אולם הנאשם לא הגיע ובינתיים המתלוננת עזבה את המקום.

3. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, הגיעה שוב המתלוננת לדירה וגילתה כי הנאשם החליף את מנעול דלת הדירה. המתלוננת ביקשה שוב מאמה של המתלוננת שזו תתקשר לנאשם ותודיע לו בשמה כי היא מתכוונת לגשת למשטרה להגיש תלונה שכן הוא פועל בניגוד לצו הזמני. אמה של המתלוננת עשתה כן והנאשם השיב לה כי הצו הזמני לא מעניין אותו וזה בית שלו, והוסיף: "לא צריך לערב משטרה אני בבית שתבוא..."

אישום מס' 3

1. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתקופה שבין אפריל 2013 לתאריך 15.8.13, בדירה, לקח הנאשם מאת המתלוננת 2 שיקים השייכים לה, בכך שנטל ונשא את השיקים מתוך מגירה בדירה, בלי הסכמתה, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול שלילת קבע מהמתלוננת את אחד השיקים שמספרו 80000175 ובאשר השני, הרי שהחזיק בו על מנת לאיים באמצעותו על המתלוננת, כפי שיפורט להלן.

2. בהמשך לאמור, כשבוע עובר לתאריך 15.8.13, זייף הנאשם את השיק שמספרו ..., בכך שרשם על גביו בכתב ידו סכום של 2500 ₪, לפקודת הנאשם עצמו חתם על גביו, בכתב ידו, את שמה של המתלוננת (להלן: "השיק המזויף").

3. בתאריך 15.8.13 הפקיד הנאשם את השיק המזויף ....

4. בתאריך 18.8.13, בשעה 10:30 או בסמוך לכך, התקשרו למתלוננת מבנק דיסקונט, שם מתנהל חשבוה הפרטי הודיעו לה כי בתאריך 15.8.13, הופקד השיק המזויף אולם הוא הוחזר ולא הופקד עקב חריגה בחשבון. המתלוננת יצרה קשר עם הנאשם והטיחה בפניו את האמור והודיעה לו כי היא מתכוונת להתלונן במשטרה. הנאשם בתגובה החזיר לה את השיק המזויף, אולם לא השיב הנאשם למתלוננת את השיק השני ואיים עליה כי הוא ייתן אותו לגובי חובות בשוק האפור אם היא תמשיך לעשות טעויות, בכוונה להפחיד או להקניט. כשבוע לאחר מכן החזיר הנאשם למתלוננת את השיק השני...

אישום מס' 4

1. בתאריך 10.9.13, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, עת יצאה המתלוננת ממקום עבודתה ברחוב ....., פגע הנאשם בפרטיות שלה, בכך שהחל לעקוב אחריה בעודו רכוב על קטנוע. המתלוננת הבחינה בנאשם וביקשה הימנו כי יעזוב אותה וזה האחרון הגיב ואיים עליה בכך שאמר לה: "אם לא תעצרי אני ידרוס אותך",

בכוונה להפחידה או להקניט.

2. המתלוננת המשיכה ללכת לכיוון תחנת אוטובוס, ... והנאשם בעקבותיה. עת הגיעה המתלוננת לתחנת האוטובוס עצר הנאשם את הקטנוע, ירד ממנו והתקרב אל המתלוננת. המתלוננת אמרה לו כי אינה מעוניינת לדבר איתו. בתגובה ניסה הנאשם לגעת בה בכתף והמתלוננת זזה והנאשם צעק עליה: "את לא מתביישת את נצלנית אחרי שסידרתי לך את הפנצ'ר שהיה לך באוטו". המתלוננת אמרה לו כי היא מתקשרת למשטרה וזזה הצידה כדי להתקשר למשטרה. או אז, ניסה הנאשם לחטוף הטלפון הנייד מידה וברח מהמקום...

אישום מס' 5

1. בתאריך 2.10.13 בשעה 00:45 או בסמוך לכך, עת חזרה המתלוננת ברכבה לביתה, ברח' ... , פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת בכך שהמתין לה מתחת לביתה. המתלוננת אשר זיהתה את הנאשם נסה מהמקום תוך שהנאשם התקרב לכיוון הרכב שלה. במקביל, התקשרה המתלוננת לאמא שלה, חנה, והודיעה לה כי הנאשם מתחת לבית וביקשה שהיא תרד למטה.

2. בהמשך למתואר לעיל, עת חזרה המתלוננת לביתה, שוב הבחינה בנאשם, זאת כשהוא רכוב על קטנוע, ברחוב .... הנאשם המשיך ועקב אחר המתלוננת עד לביתה. עת הגיעה המתלוננת לביתה, החנתה את רכבה ופגשה את אמה ממתונה לה מתחת לבית. או אז התקרב הנאשם למתלוננת ואמה ואמר לאמה של המתלוננת: "אה היא התקשרה אלייך חנה?"...

אישום מס' 6

1. בתאריך 3.10.13 בשעה 02:00 או בסמוך לכך, עת הלכה המתלוננת בשביל כתובת מגוריה, ברחוב ... , פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת בכך שארב לה מבין השיחים ורץ לקראתה וקפץ עליה מאחור. המתלוננת נבהלה, רעדה בגופה והחלה לצעוק, לבכות ולבקש מהנאשם שיעזוב אותה וייצא לה מהחיים. הנאשם בתגובה אמר לה: "תירגעי תירגעי", והמתלוננת החלה לעלות לכיוון ביתה, תוך שהנאשם אחריה. המתלוננת אמרה לנאשם שאם הוא לא הולך ממנה היא תעיר את אבא שלה והנאשם הלך מהמקום...

אישום מס' 7

1. בתאריך 4.10.13, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת, בכך שעקב אחריה עת היתה בדרך לבר "MILA" בחוף "4 על 4" בראשון-לציון (להלן: "הבר"). הנאשם עקב אחרי המתלוננת ונכנס אחריה לתוך הבר, שם הסתכל עליה מדברת עם חברה שלה נ י, ועם 2 בחורים נוספים שפרטיהם אינם ידועים למאשימה.

2. בהמשך למתואר לעיל, עת הבחינה המתלוננת כי הנאשם ממשיך להסתכל עליהם, ביקשה מהבחורים שיתרחקו ממנה, ואלו יצאו מהבר. או אז, יצא

הנאשם מהבר אחריהם. המתלוננת אשר חששה כי הנאשם יתקוף את הבחורים, יצאה גם היא וביקשה מהנאשם שיעזוב אותם. בתגובה, קילל הנאשם את המתלוננת: "זונה שרמוטה מזדיינת" וניסה לתקוף את המתלוננת בכך שניסה לתפוס אותה בידה.

3. בהמשך לאמור לעיל, הודיעה המתלוננת לנאשם כי היא מתקשרת למשטרה, או אז חטף הנאשם למתלוננת את הטלפון הנייד שלה וגנב אותו ממנה בכך שנטל ונשא אותו מידה, בלי הסכמתה, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול הטלפון מהמתלוננת שלילת קבע - וברח מהמקום...

אישום מס' 8

1. בתאריך 14.10.13, בשעה 19:00 או בסמוך לכך, עת נסעה המתלוננת במונית מביתה ברחוב ..., לכיוון נמל התעופה "שדה דב" תל אביב (להלן: "שדה דב"), עקב הנאשם אחרי המתלוננת בעודו רכוב על קטנוע תוך שהוא אומר לנהג המונית: "היא אישה נשואה והיא נוסעת לאילת כדי להזדיין עם גברים".

2. בהמשך, עת הגיעה המתלוננת לשדה דב חסם הנאשם את הכביש באמצעות הקטנוע עליו רכב ואיים על המתלוננת בכך שאמרה לה: "תצאי מהאוטו, למה את הולכת להזדיין באילת", בכוונה להפחיד או להקניט...

אישום מס' 9

1. בתאריך 30.10.13, בשעה 20:45 או בסמוך לכך, עת יצאה המתלוננת ביחד עם בנם הקטין המשותף שלה ושל הנאשם, ברכבה, מקניון הזהב בראשון-לציון ונסעה לכיוון תחנת הדלק, פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת בכך שנסע אחריה בעודו רכוב על קטנוע. במהלך מעקבו אחרי המתלוננת, ניסה הנאשם להיצמד לרכבה באמצעות הקטנוע שלו, תוך שדפק על חלון רכבה ואמר לבנם כי הוא אוהב אותו ואיים על המתלוננת בכך שאמר לה: "את עושה טעות", בכוונה להפחיד או להקניט.

2. בהמשך למתואר דלעיל, עת היתה המתלוננת בדרכה לתחנת המשטרה בבת ים, עקב אחריה הנאשם כשהוא רכוב על קטנוע...

אישום מס' 10

1. בתאריך 4.11.13, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, נערכה פגישה יזומה לשם הלבנת העניינים בין הנאשם לבין המתלוננת בנוכחות השניים וכן בנוכחות מעסיקו של הנאשם, אליהו כהן... וגיסה של המתלוננת ליאור משורר... בביתו של גיסה של המתלוננת, ... הפגישה נערכה לבקשת הנאשם וביזמתו של אליהו, אשר שימש כמעין מגשר בין השניים.

2. במהלך הפגישה איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "אם לא הילדים אני גומר אותה, אני... מהבית סוהר תבין... אני גומר אותה, רצו לשים לה מטען

מתחת לאוטו... מהבית סוהר... האנשים של ט. מהבית סוהר. "וכן: "לא היית חייה היום" והוסיף הנאשם: "אני אעשה את זה בדרך חכמה יעשו את זה בשבילי. כל פעם שאני אהיה עצור, את תיפגעי... שאני אהיה עצור, כל פעם שתעצרי אותי יפגעו בך", הכל בכוונה להפחיד או להקניט.

אישום מס' 11

1. בתאריך 12.11.13 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, לאחר שיצאה המתלוננת מעבודתה בתל אביב לכיוון חולון, פגע הנאשם בפרטיותה של המתלוננת, בכך שעקב אחריה ברחוב המצודה בחולון, כשהוא רכוב על קטנוע. הנאשם המשיך ונסע אחר המתלוננת ברחוב האצ"ל והמתלוננת שלחה לו הודעה לטלפון הנייד על כך שהוא מפר את הצו הקבוע והמשיכה בנסיעה לכיוון ביתה ברח' ...
2. בהמשך למתואר לעיל, עת הגיעה המתלוננת לביתה והחנתה את רכבה הבחינה שוב בנאשם. הנאשם התקרב אל המתלוננת, נעצר ליד דלת רכבה כשהוא רכוב על הקטנוע והמתלוננת מסמנת לו שיתרחק. ואז, עת יצאה המתלוננת מרכבה, התקרב אליה הנאשם ותקף אותה, בכך שפגע באמצעות הקטנוע בגבה והגלגל הקדמי שלו והקטנוע נכנס בין רגליה, תוך שהנאשם איים עליה ואמר לה: "בפעם הבאה אני אדרוס אותך", בכוונה להפחיד או להקניט.
3. בתגובה לאמור בסעיף 2, לעיל, נבהלה המתלוננת ודחפה את הקטנוע, או אז תקף אותה הנאשם בכך שסטר לה בלחי שמאל. בתגובה אמרה לו המתלוננת "עכשיו אני לא מוותרת" ונכנסה חזרה לרכבה ונסעה לכיוון תחנת המשטרה בת ים על מנת להגיש תלונה. הנאשם המשיך לעקוב אחר המתלוננת ונסע אחריה, תוך שהוא מתקרב עליה ודופק על חלון רכבה והמתלוננת בוכה.
4. בהמשך למתואר דלעיל, עת הגיעה המתלוננת לרחוב גבעתי לכיוון ..., חיבל הנאשם ברכבה של המתלוננת, בכך שבאמצעות חפץ חד ניקב את הגלגלים האחוריים ברכבה וגרם לתקר בשניהם.
5. המתלוננת המשיכה בנסיעה תוך שהנאשם בעקבותיה, ואז הבחינה כי יש תקר בשני הגלגלים האחוריים. המתלוננת התקשרה למשטרה והמתינה ברכב. ואז התקשר הנאשם אל המתלוננת ואמר לה שהוא יבוא ויסדר לה את הגלגלים. המתלוננת הסכימה וזאת במכוון כי רצתה שכשיגיע הנאשם, הוא ייתפס וייעצר על ידי המשטרה.
6. בהמשך אכן הגיע הנאשם למקום הימצאותה של המתלוננת, ברחוב אילת פינת יוספטל חולון, ודפק על חלון רכבה וביקש מהמתלוננת, אשר בינתיים נשארה ברכב כשהוא נעול, שתפתח את הדלת, אך המתלוננת סירבה. הנאשם התרחק מהרכב ואז בשלב הזה הגיעה המשטרה למקום אך הנאשם כבר לא היה במקום...

אישום מס' 12

1. בתאריך 14.11.13, בשעה 11:22 או בסמוך לכך, הנאשם הפר את הצו הקבוע בכך ששהה מתחת לבית המתלוננת, ברח' ...
2. בנסיבות דנן הגיעו למקום השוטרים יוחאי מליחי, ליאור בצלאל ותמי סולומון (להלן: "השוטרים"), במהלך פעילות לאיתור הנאשם, (ו)הבחינו בו במקום. עת הבחין הנאשם בשוטרים הפריע להם במילוי תפקידם בכך שהסתובב והחל לרוץ מהמקום. השוטרים צעקו לעברו: "עצור משטרה", אך הנאשם המשיך לברוח, עלה והתיישב על קטנוע, הכניס את המפתחות למתנע וניסה להתניע את הקטנוע אך לא הספיק ונתפס ונעצר על ידי השוטרים.

אישום מס' 13

1. במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, החל מחודש יוני 2013 ועד לתאריך 4.10.13, במספר רב של מקרים נהג הנאשם לפגוע בפרטיותה של המתלוננת, בכך שהיה אורב לה ליד ביתה, ברח' ... וכן נהג לאיים עליה כי היא תהיה אומללה ומסכנה וכי הוא ישרוף אותה, ירצח אותה ויחתוך לה את הפנים, כל זאת בכוונה להפחיד או להקניט...
3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם, באמצעות באת כוחו, בעיקר המיוחס לו, למעט באישום 10 שבעובדותיו הודה מפורשות. בחלק מהאישומים לא כפר הנאשם בעצם קיומם של האירועים המתוארים בהם, הגם שהכחיש ביצוע עבירות במהלכם.
4. באשר לעבירות הכרוכות בהפרת הצו הקבוע הוסיפה ב"כ הנאשם וטענה כי בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה לא צוין משך תוקף הצו ואף לא שם החוק שמכוחו ניתן. לשיטתה, בנסיבות אלה קיים ספק באשר למשך תוקפו של הצו וממילא באשר לאחריותו של הנאשם בכל האישומים בגין הפרתו. "בנוסף, נשאל מרשי האם הוא יודע שניתן צו (הצו הזמני - ש.א.), הוא אומר שמעתי על משהו כזה מהשליח שהתקשר אלי והוא הביא לי את כל הספר שאישי הכינה עלי אך אין בחומר החקירה את אישור המסירה שלו על הצו" (ר' דברי ב"כ הנאשם בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 23 ואילך).
5. לעניין האישומים הספציפיים הוסיפה ב"כ הנאשם וטענה כלהלן. באשר לאישום 1 הכחישה תקיפה ואף טענה שהמתלוננת היא שתקפה את הנאשם באגרופים (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 8). באשר לאישום 2 הודתה כי הנאשם החליף המנעול ושלה המסרון (המצוין בעובדה 3). באשר לאישום 3 הודתה כי הנאשם נטל את שני השיקים של המתלוננת, אך הוסיפה שהדבר היה בהסכמתה של המתלוננת. באשר לאישום 4 הודתה כי הנאשם עבר במקום, אך הכחישה מעקב אחר המתלוננת או איומים. באשר לאישומים 5 ו-6 כפרה כפירה גורפת, משום שהנאשם לא נחקר עליהם במסגרת חקירותיו במשטרה הגם שנחקר 11 פעמים (ר' הודעותיו ת/1 עד ת/11). באשר לאישום 7 הודתה כי הנאשם הגיעה למועדון, אך לדבריה בדרך מקרה ועוד לפני שהמתלוננת הגיעה למקום, והכחישה ביצוע עבירות כלשהן. אישומים 8-9 הוכחו, ובאישום 10 נמסרה כאמור הודיה. אישום 11 הוכח ובאישום 12 נטען כי הנאשם אמנם נעצר על ידי השוטרים אך לא היה מתחת לביתה של המתלוננת. לבסוף, באשר לאישום 13 טענה ב"כ הנאשם כי מדובר במעין "אישום סל" לא ממוקד ולא מוגדר, שלא ניתן להשיב לו, ושמהווה למעשה מעין סיכון כפול שכן יש בו חזרה על טענות המתלוננת ביתר האישומים.

הראיות שהובאו בפני בית המשפט וסוגיית מהימנותה של המתלוננת:

6. מטעם המאשימה העידו המתלוננת, אמה של המתלוננת (גב' ח ו), גב' ל ט ומספר שוטרים. כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה (ר' תיק המוצגים). מטעם הנאשם העידו הנאשם עצמו, אמו (גב' מ ד), אביו (מר א ד), מר ש כ (חבר של הנאשם) ומר א כ (מעסיקו של הנאשם).
7. באות-כוחם המלומדות של הצדדים הרחיבו מאוד בטיעוניהן בסיכומיהן בכתב, שהגישו לבקשתן, כמו גם בסיכומים בעל פה מטעם הנאשם, והכל מן הסתם נוכח ריבוי הפרטים בפרשה דנא. יחד עם זאת, ודווקא נוכח ריבוי הפרטים האמור, ישנה חשיבות רבה להתמקדות בעיקר על מנת למנוע מצב דברים בו, חלילה, מרוב עצים לא ניתן יהיה לראות את היער.
8. בסופו של יום ההכרעה בתיק דנא נסובה, רובה ככולה, על ההכרעה בשאלת מהימנותה של המתלוננת. אין כל מחלוקת כי המתלוננת העידה לפני בית המשפט וסיפרה בפירוט על כל האירועים נשוא כתב האישום. אין צורך אפוא להידרש לכל עובדה ועובדה המצוינת בכתב האישום, בפרט כאשר בתשובתו לאישום הודה הנאשם בעצם קיומם של חלק מהאירועים הנטענים על ידי המתלוננת, ואף הרחיב והודה בעובדות נוספות במהלך עדותו לפני.
9. לפיכך יש להתרכז בשאלה הקריטית והעיקרית, היא שאלת מהימנותה של המתלוננת. בעניין זה ייאמר מיד כי המתלוננת העידה בצורה סדורה וקוהרנטית, המעוררת אמון, כפי שאף ב"כ הנאשם צינה בהגינותה (ר' בפרוטוקול, עמ' 146 שורה 13 ואילך). חרף זאת ועל אף זאת ערכה ב"כ הנאשם מתקפה רבתי, אולי מרחיקת לכת מדי, על מהימנותה, אופייה ואורחות חייה של המתלוננת, שלשיטתה הגישה על הנאשם סדרה של תלונות כזב כאמצעי לחץ במסגרת הליכי הגירושין שהיא מנהלת נגדו, לרבות בשאלת משמורת הילדים המשותפים.
10. לעניין מהימנות המתלוננת העלתה ב"כ הנאשם מספר טענות כלליות, ולהלן נידרש להן. **ראשית לכל** טענה ב"כ הנאשם כי המתלוננת - בניגוד לגרסתה - לא עזבה את הדירה בסמוך לאחר עם הגשת תביעת הגירושין (ביום 20.6.13) אלא רק בשלב מאוחר בהרבה, בסוף חודש אוגוסט 2013.
11. בהקשר זה הוגש מטעם הנאשם סרטון, אותו צילם ביום 5.7.13, שבו נראית המתלוננת ישנה בסלון הדירה עם אחד הילדים (נ/16). בנוסף, עדי ההגנה ש כ והוריו של הנאשם העידו על פגישות עם המתלוננת בדירה במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2013. מר כ דיבר באופן כללי על כך שבתקופה האמורה הגיע הרב ל ד לדירה כדי לנסות ולהגיע להבנות ולשלום בית בין המתלוננת לבין הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 132 שורה 1 ואילך), סיפר על כך שהגיע לדירה למסיבת יום ההולדת של נ, בנם המשותף של הנאשם והמתלוננת, שנערכה בנוכחות המתלוננת, וכן על אירוע בחודש יולי 2013 אליו הופיע השניים כזוג. הורי הנאשם העידו על קיום מסיבת יום ההולדת לנ, בדירה ובנוכחות המתלוננת, ביום 9.7.13.
12. ואולם, הראיות הנ"ל אינן ראיות למגורים של המתלוננת בדירה לאחר חודש יוני 2013, להבדיל משהייה בדירה במועדים נקובים מסוימים, ועל כן אין בהן כדי לסתור את גרסת המתלוננת בהקשר זה. המתלוננת אמנם לא נתנה הסבר לסרטון, אלא שהדבר היה לאחר חקירה ארוכה ומתישה, שנמשכה על פני שתי ישיבות בית המשפט, ואין לקבל את ניסיונה של ב"כ הנאשם להסיק מכך מסקנות ראייתיות (ר' בפרוטוקול, עמ' 98 שורה 24 ואילך). יוער, כי אם הסרטון האמור היה בבחינת ראייה מרכזית לסתירת גרסת המתלוננת מן הראוי היה להציגו לפני בתחילת חקירתה ולא בסופה, ובוודאי לא לאחר

שעות ארוכות של חקירה.

13. **שנית**, ב"כ הנאשם טענה כי דווקא המתלוננת היא זו שנהגה לתקוף את הנאשם ולהתנהג כלפיו באופן בוטה ואגרסיבי. כראייה לדברים הפנתה ב"כ הנאשם לעדות אמו של הנאשם, אשר הציגה חולצה קרועה שלטענתה הביא לה הנאשם אגב טענה שהמתלוננת "**דחפה אותו**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 138 שורה 7). בנוסף, בהמשך הדברים אמרה האם כי במקרה אחר "**הנאשם חזר אליי הביתה עם כל הפנים שרוטות והוא הסביר שהוא רב איתה ושהיא השתגעה ושרטה אותו בפנים. אמרתי לו לגשת למשטרה להגיש תלונה. הוא אמר לי שלא מהכבוד שלו להגיד**" (שם, שורה 31. ר' גם בעדות האב בעמ' 140 שורה 33. יוער, כי חרף דברי האם שלפיהם הנאשם טען שאין זה מכבודו להתלונן על אלימות המתלוננת, לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם אמנם התלונן במשטרה על אלימות כאמור, ר' למשל ת/2 שורה 86).

14. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לסרטונים שצילם הנאשם (ר' נ/16), שבהם ניתן לראות בין השאר את המתלוננת מתפרצת בלשון בוטה ובצעקות, הגם שהמתלוננת הסבירה כי מדובר בסרטונים שצולמו באופן חלקי, לאחר התגריוות מצדו של הנאשם; וכדבריה:

ש. אני רוצה לה(צ)יג לך סרטונים?

ת. זה דברים שהוא (הנאשם - ש.א.) הקליט והתגרה בי וצילם רק את התגובה שלי.

ש. את יודעת מתי צילם אותך והיית מודעת שצילם אותך?

ת. לא, הוא הסתיר כדי שלא אהיה מודעת. ראיתי חלק מהם במשטרה.

ש. את אומרת שהתגובות שלך היו ספונטניות, ובין שהייתה שם מצלמה או לא זו הייתה אותה התנהגות?

ת. את יודעת באיזה צורה הייתי חייה? את לא יודעת. הייתי חייה בצורה שכל היום היה מתגרה בי ומשפיל אותי (ר' בפרוטוקול, עמ' 95 שורה 9 ואילך).

15. מכל מקום, כך או כך, מתוך ההתרשמות מהמתלוננת והנאשם באולם, לרבות מההבדלים הפיסיים ביניהם, קשה להלום כי עסקינן בנאשם שהיה קורבן לאלימות גופנית ממשית מצד המתלוננת. גם אם המתלוננת דחפה את אביו של הנאשם באירוע מסוים (ר' בפרוטוקול, עמ' 140 שורה 5; ויוער כי משום מה דווקא בעניין זה לא נחקרה המתלוננת), אין בכך כדי ללמד כי עסקינן במתלוננת אלימה. בנוסף, גם אם המתלוננת שרטה את הנאשם במקרה כזה או אחר - והמתלוננת הודתה במקרה אחד כזה, לדבריה כתגובה לתקיפה מצד הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 60 שורה 1) - פשיטא כי אין בכך משום היתר לתקיפתה ולהכאתה על ידי הנאשם.

16. אכן, נכון אני לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי עסקינן במתלוננת שמסוגלת לדבר בבוטות וגם לצעוק, ואף מוכן אני להניח כי דברי המתלוננת אודות חששותיה מאלימות הנאשם הינם מועצמים, כאשר בהקשר אחרון זה יש לציין כי במקום אחד הודתה המתלוננת מפורשות ש"**לפחד ממנו** (מהנאשם - ש.א.) **אין לי ממה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 90 שורה 27 ואילך), ובמקום אחר הודתה כי יצרה מיוזמתה קשר עם הנאשם, לדבריה בענייני הילדים (ר' למשל שם, עמ' 74 שורה 24). ואולם, אין בדברים אלה כדי לשנות את העובדה שבתקופה הרלוואנטית לכתב האישום הנאשם הוא זה שעקב אחר המתלוננת, הציק לה והטריד אותה שוב ושוב, עד כדי אלימות גופנית; ולא להיפך. אכן, מתוך מכלול

הראיות שהובאו לפני עולה כי האלימות הגופנית שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת היתה מועטה וברף התחתון, אך עיקר העניין בפרשה דנא - כפי שהיא אף עולה מעובדות כתב האישום - אינו באלימות פיזית כלפי המתלוננת אלא בהטרדות חוזרות ונשנות שלה, בפגיעה בפרטיות ובאיזונים.

17. בהקשר אחרון זה ניסתה ב"כ הנאשם, בסיכומיה בעל פה, להסביר את התנהגותו האובססיבית על פניה של הנאשם בדאגתו לילדיו ובחששו כי המתלוננת תמנע ממנו קשר עמהם. ואולם, אין לקבל דברים אלה. התנהגותו של הנאשם התאפיינה באובססיביות ובקנאה כלפי המתלוננת, להבדיל מהילדים, ודי בעובדות אישום 10, בו כזכור הודה הנאשם, כדי להצביע על כך. זאת ועוד: מהראיות שהובאו לפני ברור לחלוטין שהנאשם חשד כי המתלוננת בוגדת בו, שהוא קינא לה מאוד ועקב אחריה (הנאשם הודה מפורשות בחשדותיו אלה ובמעקבים שביצע אחר המתלוננת, ר' בפרוטוקול, עמ' 114-115. ר' גם תוכן הודעות הטקסט ששלח לה בת/27). עסקינן אפוא בהתמקדות מובהקת של הנאשם במתלוננת, ללא כל קשר לסוגיית משמורת ילדיהם המשותפים.

18. **שלישית**, ב"כ הנאשם הדגישה כי המתלוננת השתמשה בסמים (מסוג חגיגת) שהביא לה הנאשם, אך המתלוננת הכחישה זאת הן במשטרה והן בבית המשפט לענייני משפחה, לדבריה בשל חשש "שייקחו לי את הילדים" (ר' בפרוטוקול, עמ' 96). מכאן, כך לשיטתה של ב"כ הנאשם, שאין להאמין לגרסת המתלוננת. אכן, מתוך הראיות שהובאו לפני (מטעם ההגנה דווקא) עולה כי הנאשם נהג לספק סמים למתלוננת (ר' למשל נ/11), אך קשה להלום כיצד דברים אלה מאירים באופן חיובי את התנהלות הנאשם או מהימנותו, שכן הנאשם לא דיבר ישירות על מנהגו האמור. זאת ועוד: בחקירתו הנגדית טען הנאשם "ניסיתי לעזור לה שהיתה תחת שימוש בסמים..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 115 שורה 20) ועל פני הדברים אספקת סמים אין בה משום עזרה להיגמלות מהשימוש בהם. מכל מקום, כך או כך, אין בדברים הנ"ל כדי לשנות מהמסקנה המתקבלת ממכלול הראיות שהובאו לפני.

19. המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, כי יש מקום לקבל את עדותה של המתלוננת. בהקשר זה יש להוסיף ולציין, כי אל מול עדותה של המתלוננת עומדת - בעיקרו של דבר - רק גרסת הנאשם, שעל פניה הינה גרסה מתפתלת ומתחמקת, כאשר הנאשם מתאים עצמו לראיות הקיימות ומודה רק נוכח ראיות חד משמעיות שלא ניתן להתכחש להן, כגון דברי האיומים שהשמיע באישום 10, אשר הוקלטו ותומללו (ר' התמליל ת/22א). בנוסף, לא למותר לציין כי עסקינן בנאשם המתקשה לשלוט בעצמו, אשר אפילו במהלך הדיונים בבית המשפט - בהיותו בליווי אנשי שירות בתי הסוהר - חזר והתפרץ שוב ושוב עד שלא היה מנוס מהוצאתו מהאולם (ר' בפרוטוקול, בעמ' 67).

ג. התייחסות לאישומים הספציפיים:

20. כאמור, המתלוננת העידה אודות עובדות כל האישומים נשוא כתב האישום, ונוכח הקביעה העובדתית כי יש להעדיף עדותה על פני גרסתו של הנאשם די בכך על מנת להביא להרשעתו של הנאשם בדין. יחד עם זאת, עדותה של המתלוננת אינה עומדת לגמרי לבדה, וישנם לה תימוכין, שמן הראוי לאזכרם. להלן אתייחס אפוא לראיות שהובאו לפני, בהתאם לאישומים השונים, הגם שנוכח הקביעה האמורה ההתייחסות תהיה בתמצית בלבד.

21. **אישום 1 (תקיפה סתם ואיומים).** עדותה של המתלוננת בקשר לאישום זה נתמכה גם בעדות אמה (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 2 ואילך). בנוסף, הנאשם עצמו, במהלך חקירתו הנגדית, ציין

לראשונה כי במהלך האירוע תפס את ידיה של המתלוננת (ר' בפרוטוקול, עמ' 119; יחד עם זאת, באשר לעצמת האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת ר' האמור בפסקה 16 דלעיל).

22. עוד ראוי להעיר כי במהלך חקירתה הנגדית של המתלוננת, הוצגו לפני צילומים שלה מהנסיעה לאילת, שהתבררו כצילומים מתוך הטלפון הנייד שלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 60 שורה 24). מעבר לכך שבצילומים יש כדי לתמוך בטענת המתלוננת אודות גניבת הטלפון הנייד שלה על ידי הנאשם, שוב יש בכך כדי להצביע על המעקב הכפייתי של הנאשם אחר המתלוננת, לרבות תוך חיטוט בחפציה הפרטיים.

23. **אישום 2 (הפרת הצו הזמני).** מעבר לעדות המתלוננת העידה בעניין גם אמה (ר' בפרוטוקול, עמ' 30), כאשר הלכה למעשה עובדות האירוע אינן שנויות במחלוקת וטענת הנאשם היא כי פשוט לא היה מודע להוצאת הצו הזמני.

24. ב"כ הנאשם הרחיבה בעניין זה, תוך הדגשת העובדה שלא הוצג בפני בית המשפט אישור מסירה. דא עקא, כי אין מחלוקת שהנאשם קיבל לידי, כבר ביום 24.6.13, את מסמכי תביעת הגירושין. אמנם כיום טוען הנאשם כי רק ביום 27.6.13 - בו כזכור כבר הוצא הצו הקבוע, על סמך הסכמות בכתב שהגישו ב"כ הצדדים - נודע לו על קיומו של הצו הזמני. ואולם, במסגרת חקירתו במשטרה ציין הנאשם מפורשות ששוחח טלפונית עם השליח, שאל אותו אודות מה הוגשה התובענה, והלה השיב לו **"שיש גם צו הרחקה"** (ר' ת/1, שורה 4). בנוסף, גם מתוך הודעת הטקסט ששלח הנאשם באותו היום, בה ציין כי **"לא צריך לערב משטרה. אני בבית, שתבוא"**, משתמע שהנאשם היה מודע היטב לקיומו של הצו הזמני.

25. **אישום 3 (גניבה, זיוף בכוונה לקבל דבר, איומים וניסיון קבלת דבר במרמה).** מעבר לגרסת המתלוננת הוגשו העתק השיק הראשון (ת/31) ותכתובות הטקסט בין הנאשם לבין המתלוננת בעניין (ת/27).

26. כאמור, הנאשם הודה בנטילת השיקים, אך טען שהנטילה היתה בידיעתה ובהסכמתה של המתלוננת. ואולם, אין מקום לקבל את גרסתו זו. מעבר לכך שישנו היגיון רב בטענת המתלוננת כי לא היתה נותנת לנאשם שיק בסכום הגבוה שנרשם בשיק הראשון, כאשר אין לו כיסוי מספיק בחשבונה, הרי שמתוך תכתובות הטקסט ת/27 עולה כי הנושא העיקרי שהטריד את הנאשם בהקשר זה היו חשדותיו שהמתלוננת בוגדת בו, אותם ליווה באיום שלפיהם **"על טעויות משלמים!!!"** (ר' שם).

27. בהקשר זה יש גם משקל לדברים הבאים שאמר הנאשם בחקירתו הנגדית, כלהלן:

ש. בת/2 הודית ששמרת את השיק הנוסף אצלך בבית?

ת. בבית שלנו. במזנון. שמרתי אותו במזנון. השיק היה בצד במזנון. היא לקחה את השיק אחר כך לבד. היא חיה איתי בבית באותה תקופה. לפני שהיא התלוננה, החזרתי לה את השיק שחזר ונתתי לה עוד 100 ₪ עמלה.

ש. מפנה לעמ' אחרון של הודעה שניה. אתה אומר "איזה קמצנית נהיית.. אחד בבית עד הטעות הבאה שלך...". מה זה אומר?

ת. זה סלנג ביננו. זה סגנון דיבור שהיה בינינו. טעות הבאה שאני רואה אותך עם גבר אחר, או תצאי לבלות, היה בינינו כזה דיבור כזה.

...

- ש. אז מה זה "אחד בבית עד הטעות הבאה שלך"?**
- ת. היא דיברה איתי בצחוק ואמרתי לה "השיק בבית עד הטעות הבאה שלך" היא הצטלמה עם מישהו מחובקת מהעבודה (ר' בפרוטוקול, עמ' 121 שורה 31 ואילך).**
- 28. אישום 4 (פגיעה בפרטיות, איומים והפרת הצו הקבוע).** ראיות המאשימה באישום זה נסמכות על גרסת המתלוננת, שתיארה את האירוע לפרטיו. הנאשם אמנם הכחיש את קרות האירוע, אך בד בבד טען כי ייתכן שהיה בזירת האירוע, תוך העלאת השערה כי אולי דובר על אירוע דומה שהתרחש במועד אחר; וכדבריו:
- ש. אתה אומר שהיית באזור אלנבי באותו זמן?**
- ת. יכול להיות שעברתי באלנבי. אני לא ראיתי אותה. יכול להיות שהיא ראתה אותי. היא היתה רואה אותי הולך ברחוב ומתקשרת למטרה שאני עוקב אחריה. ממצאה סיפורים.**
- ש. אמרת שבאותו יום יכול להיות שהיא ראתה קטנוע אחר והיא התבלבלה?**
- ת. יכול להיות היא ראתה אופנוע אחר ויכול להיות שעברתי.**
- ...**
- ש. באותו יום היא מספרת שירדת מהקטנוע, התקרבת אליה ונגעת לה בכתף?**
- ת. לא היה דבר כזה. באותו יום לא ראיתי אותה בכלל.**
- ש. למה היא מספרת את זה?**
- ת. יום לפני זה אולי היא רצתה שאני אתקן לה את האוטו ולא הסכמתי. יש לה מניע. היא המציאה. היא יכולה גם להביא סיפור שקרה לפני שנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 122 שורה 27 ואילך).**
- 29. ב"כ הנאשם הפנתה, בהקשר לאישום זה, גם לעדות מעסיקו של הנאשם (מר כ), שממנה ביקשה להסיק כי הנאשם עבד באותו המועד. ואולם, נוכח גרסת הנאשם עצמו - אשר כאמור לא הכחיש נוכחות במקום - אין כל משמעות לעדות זו בסוגיה דנא, מה גם שבתשובה לשאלה אם הנאשם ביצע את המעשים בזמנו הפנוי או תוך כדי עבודתו, שכללה נסיעות על קטנוע, אין כדי להעלות או להוריד לענייננו.**
- 30. אישומים 5 ו-6 (פגיעה בפרטיות והפרת הצו הקבוע).** ראיות המאשימה באישומים אלה נסמכות על גרסת המתלוננת, שתיארה את האירועים. בנוסף, אמה של המתלוננת העידה לגבי האירוע נשוא אישום 5 (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 11 ואילך).
- 31. כשנחקר הנאשם על אישומים אלה, במסגרת חקירתו הנגדית לפני, הוא לא הכחיש אותם אלא טען שמדובר באירועים ישנים שהמתלוננת "הרכיבה" אותם על המועדים המצוינים בכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 123 שורה 13 ואילך). לגבי אישום 6 מסר הנאשם כי אמנם היה אירוע בו, על דרך ההלצה, חיכה למתלוננת מתחת לבית הוריה והבהיל אותה (ר' בפרוטוקול, עמ' 108 שורה 19).**
- 32. כזכור, ב"כ הנאשם עתרה לזיכוי הנאשם מאישומים אלה משום שהנאשם לא נחקר על המועדים**

הספציפיים המוזכרים באישומים אלה. ואולם, אין לקבל טענה זו. במקרה דנא הנאשם נחקר 11 פעמים וניתנה לו מלוא האפשרות להציג את גרסתו. בנוסף, הגם שהנאשם לא נחקר על המועדים הספציפיים הנ"ל, הוא נחקר באופן כללי על המעקבים שלטענת המתלוננת ביצע אחריה. מכאן, שהפגיעה בהגנתו של הנאשם במהלך חקירתו במשטרה, עקב אי ציון המועדים הספציפיים שבאישומים הנ"ל, היתה פגיעה מתונה שאין בה כדי להצדיק את זיכוי מהם.

33. **אישום 7 (פגיעה בפרטיות, גניבה, ניסיון תקיפה והפרת הצו הקבוע).** מעבר לגרסת

המתלוננת, הנאשם הודה בפגישה עם המתלוננת במועדון ה"מילה" אלא שטען כי למועדון הגיע בדרך המקרה. אין צורך לומר כי מדובר במקריות יוצאת דופן על פניה בפרט כאשר, כאמור, הנאשם עצמו הודה במעקבים אחר המתלוננת (ר' בפסקה 17 דלעיל), ואף הודה כי צילם את המתלוננת במקום (ר' בפרוטוקול, עמ' 109 שורה 3).

34. בעניין אירוע זה העיד מטעם ההגנה חברו של הנאשם, מר שולי כחלון. ואולם, אין בגרסתו משום

סתירה חזיתית לגרסת המתלוננת, ולמעשה ההיפך הוא הנכון. בין השאר ציין עד זה כי הנאשם ראה את המתלוננת יושבת בבר, עם כמה חברות וקבוצה של בחורים, "ואז הוא אמר לנו שעכשיו זו הזדמנות טובה מבחינתו לעשות כמה תמונות לצלם אותם" (ר' בפרוטוקול, עמ' 130 ש' 14).

35. **אישום 8 (פגיעה בפרטיות, איומים והפרת צו קבוע).** מעבר לגרסת המתלוננת בעניין אישום

זה, ברי כי גרסת הנאשם הינה גרסה תמוהה ביותר. בחקירתו במשטרה הנאשם אמנם הכחיש את דברי המתלוננת אך הוסיף וטען כי:

חבר שהוא שכן שלה, לא משנה מי, הוא ראה אותה נוסעת לאילת ואמר לי שהיא נוסעת לאילת. הוא דיבר עם המונית והוא דיבר איתה, הוא אמר לה מה את אישה נשואה עוזבת את הילדים שלך לבד ונוסעת לאילת... (ר' ת/7, שורה 4)

36. כשנשאל הנאשם מהם פרטיו של אותו שכן, אותו כאמור תיאר כ"חבר", הוסיף הנאשם ואמר:

לא יודע, אני יודע רק ששמו גבי והוא שכן שלה גר באחד הבניינים.

...

37. **אני פגשתי אותו ברח' הבנים יום למחרת, לא ראיתי אותה שהיא נוסעת, לא עקבתי אחריה (ר' ת/7, שורה 8 ואילך).**

38. כמעט אין צריך לומר כי מעבר לכך שהנאשם לא זימן לעדות את אותו חבר-שכן, לא ברור כיצד

ידע השכן שהמתלוננת נוסעת לאילת, ואם כן, מדוע היה לו (לשכן) עניין לשוחח על כך עם נהג המונית. פשיטא אפוא כי מדובר בגרסא מופרכת שאין אפשרות לקבלה.

39. **אישום 9 (פגיעה בפרטיות, איומים והפרת הצו הקבוע).** בקשר לאישום זה טען הנאשם

טענת אליבי, לפיה במועד הנטען היה בביתה של גב' ל ט. גב' ט הובאה לעדות מטעם המאשימה. היא ציינה כי ביקשה בזמנו לסייע לנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 7 ואילך) וניכר היה כי גם במשפט ביקשה לסייע לו. יחד עם זאת, בסופו של דבר ציינה העדה כי אינה יכולה לאשר את האליבי הנטען באופן פוזיטיבי (ראה בפרוטוקול, עמ' 34 ש' 16 ואילך), וממילא נותרה הטענה תלויה על בלימה ותיאורטית גרידא.

39. **אישום 10 (איומים).** באישום זה, הכולל איומים חמורים ביותר כלפי המתלוננת, הודה כזכור

הנאשם. בהקשר להודאתו זו לא למותר לשוב ולהפנות לאמור בפסקה 19 דלעיל.

40. **אישום 11 (פגיעה בפרטיות, איומים, תקיפה סתם, חבלה ברכב והפרת הצו הקבוע).**

מעבר לגרסת המתלוננת, הוגשו צילומים בהם ניתן לראות את רכבה ללא האוויר בגלגליו (ר' ת/25). בנוסף, המתלוננת הקליטה שיחה עם הנאשם שמתוכנה עולה הודאה מפורשת של הנאשם. במהלך השיחה אמר הנאשם "אני מודה שעשיתי טעות, שפינצ'רתי לך את הגלגלים... אבל רק באתי לדבר איתך. זה היה בצחוק" (ר' בתמלול ת/15א).

41. שוב ניתן אפוא לראות את עמדתו של הנאשם, הרואה במעשי העבירה בהם הוא הואשם משום

מעשי קונדס. באופן דומה, בקשר לאישום זה חזר הנאשם בעדותו לפניי על גרסה דומה לזו בה נקט באישומים 5 ו-6, דהיינו: גרסה המודה באירוע אך מייחסת אותו לזמן ולמקום אחרים (ר' בפרוטוקול, עמ' 112 שורה 3 ואילך).

42. **אישום 12 (הפרת הצו הקבוע והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו).** מעבר לגרסת

המתלוננת, בעניין אישום זה העיד השוטר יוחאי מליחי, אשר ערך את דו"ח הפעולה ת/32. כפי שהבהיר העד מליחי בעדותו לפניי, הנאשם הבחין בשוטרים, החל לברוח, ואז הוא צעק לו לעצור. השוטר מליחי נחקר נמרצות על ידי ב"כ הנאשם, אך בתגובה לטענתה כי יתכן שהנאשם לא הבחין בשוטרים השיב "אין מצב" (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 23).

43. הנאשם בגרסתו הודה כי הגיע למקום במטרה לפגוש את המתלוננת (ר' בפרוטוקול, עמ' 128

שורה 13), אך הכחיש כי ניסה לברוח מהשוטרים וטען שלא הבחין בהם בתחילה. הנאשם הוסיף וטען כי יתכן שהשוטר מליחי התבלבל בדבריו (ר' בפרוטוקול, עמ' 129 שורה 7), אך עדותו של השוטר מליחי היתה קוהרנטית, ברורה וסדורה, ויש לקבלה. בהקשר זה יש להוסיף ולציין כי באירוע המדובר הנאשם פעל תוך הפרה ברורה של הוראות הצו הקבוע, שבמועד האירוע אין מחלוקת כי היה מודע לו, ומכאן שלנאשם היה אינטרס ברור לנסות ולהימלט מהשוטרים.

ד. הטענות המשפטיות שהעלתה ב"כ הנאשם:

(1) שאלת תוקפו של הצו הקבוע:

44. ב"כ הנאשם העלתה טענות בעניין תוקפו של הצו הקבוע (ר' בפסקה 4 דלעיל). כאמור,

לשיטתה, כיוון שבצו הקבוע לא פורש החוק שמכוחו ניתן, ואף לא מועד פקיעתו, קיים ספק בעניינים אלה, שממנו זכאי הנאשם ליהנות. במה דברים אמורים. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שתוקפם של צווים לפי הוראות חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991, ולפי הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, מוגבל בזמן. ב"כ הנאשם אמנם ערה לכך כי בהתאם לדין האישי מוסמך בית המשפט לענייני משפחה גם ליתן צו קבוע, ללא הגבלת זמן, אך לשיטתה משהדברים לא פורשו בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה (מיום 27.6.13; ר' ת/21) נוצר ספק בדבר ויש לצאת מנקודת ההנחה המקלה עם הנאשם ולקבוע כי מדובר בצו שתוקפו הוגבל לשלושה חודשים (בהתאם להוראות החוק למניעת אלימות במשפחה).

45. אין בידי לקבל טענה חריפה זו מהטעם הפשוט שאין עסקינן כאן בעניין ראייתי-עובדתי, שלגביו

כמובן זכאי הנאשם ליהנות מכל ספק סביר. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי הצו הקבוע ניתן על ידי

בית המשפט לענייני משפחה במסגרת סמכותו העניינית, ועל כן על פני הדברים עסקינן בהחלטה שיפוטית שרירה, קיימת ומחייבת. עצם העובדה שצו דומה יכול היה להינתן מכוח דין אחר, המגביל את תוקפו לתקופה פלונית, אין בה כדי ליצור ספק-כביכול בשאלת תוקפו של הצו, ולא מדובר בספק עובדתי ממנו עשוי הנאשם להיבנות. זאת ועוד: אף אין לקבל טענה מטעם הנאשם לפיה הוא סבר שתוקפו של הצו מוגבל בזמן, שהרי עסקינן בצו שניתן בהתאם להסכמות הצדדים - דהיינו: הנאשם והמתלוננת - בדבר מתן צו מניעה, כאשר הסכמות אלה לא כללו כל הגבלת זמנים. ברי, אפוא, כי הנאשם ידע היטב שלא מדובר בצו מוגבל בזמן, ודין טענות הנאשם להידחות.

(2) אישום 13:

46. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי אישום 13 הינו מעין "אישום סל" לא ממוקד ולא מוגדר, שלא ניתן להשיב לו. זאת ועוד, מדובר באישום היוצר "סיכון כפול" לנאשם, שכן העובדות הנטענות בו חופפות הלכה למעשה את האמור בחלק מהאישומים הקודמים לו.

47. בעניין זה הדין עם ב"כ הנאשם. אכן, כפי שגם ב"כ המאשימה הודתה בסיכומיה בהגינותה, מדובר באישום כללי שאינו מעוגן בזמן או במקום ספציפיים, ובעצם עניין זה יש כדי לפגוע בהגנת הנאשם. זאת ועוד, תוכנו של האישום דומה במידה רבה לאירועים המתוארים באישומים הקודמים שבכתב האישום, ועל כן לא ניתן לדעת אם אמנם קיימת חפיפה עובדתית בין אישום 13 לבין האישומים שקדמו לו. במצב דברים זה נוצר ספק עובדתי, שממנו זכאי הנאשם ליהנות. לפיכך אני מזכה את הנאשם מהעבירות שבהן הואשם באישום זה.

ה. סוף דבר:

48. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם באישומים 1 עד 12 שבכתב האישום, ומזכה אותו מהעבירות בהן הואשם באישום ה-13 שבכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ד, 27 יולי 2014, במעמד הצדדים